

STEEN BORDING ANDERSEN

Steen Bording Andersen er født i København, men flyttede med familien til Aarhus som 11-årig. Det var en noget svær overgang, hvor fordomme om køer i byens gader skulle afkræftes, og hvor de jyske drenges anerkendelse blev vundet med slåskampe i skolegården. Steen fortæller her om sin barn- og ungdom i 70'erne. Kvindeoprøret var godt i gang og også folkeskolen var midt i en opbrudstid, hvor friere rammer og elevinddragelse stod på skoleskemaet. I dag er han – udover at være lærer på 31. år – også byrådsmedlem og formand for Kulturudvalget i Aarhus, og tror på at kulturhovedstadsåret i høj grad har været med til at løfte Aarhus som by. Interviewet af Janni K. Stensgaard, Aarhus Stadsarkiv, den 11. november 2017.

VI KAN STARTE MED, AT DU PRÆSENTERER DIG SELV OG HVORDAN DU KOM TIL AARHUS?

Jeg hedder Steen Bording Andersen og jeg kom til Aarhus i 1971, da var jeg 11 år gammel. Min historie om at komme til Aarhus startede lidt dramatisk, for det var ikke så godt at komme til Aarhus for en Københavner. For det første var min forestilling om Aarhus og Jylland, at der gik køer i gaderne, og at der var

bondegårde overalt. Jeg havde været på ferie i Jylland, og det var mest på vestkysten, så det billede var ikke forandret helt så meget. Så jeg var faktisk lidt nervøs for at komme til Aarhus især der i de begyndende teenageår.

Så kom jeg ind i en 5. klasse, og jeg snakkede jo lidt mærkeligt, for jeg kom jo fra Brøndby. Det var rigtig langt fra Lystrup, hvor jeg slog mig ned, og det syntes dem fra Lystrup jo selvfølgelig også. Det der skete var, at de kiggede mig lidt an. De snakkede ikke så meget med mig og grinede lidt af mit sprog. Men de var anerkendende i forhold til, at jeg havde spillet fodbold i Brøndby og var idrætsinteresseret, for det var man meget der.

Men jeg var jo fra Sjælland, og jeg var Københavner, så mobbes skulle man! Der gik ikke mere end to dage, så bliver jeg simpelthen provokeret, og i virkeligheden var jeg måske en af de stærkeste i klassen. Jeg fandt så ud af, at jeg skulle til en slags test, og den test handlede om, at jeg var bange for sådan nogle jyder, og at de skulle se, om jeg ikke kunne markere mig i forhold til dem. Så jeg blev simpelthen tvunget ud i at måtte slås.

Det der skete var, at efter en masse fornærmelser og en overeskalering af ord, så kom jeg simpelthen op at slås. Vi slog heldigvis ikke hinanden, det var mere brydende, og det endte med, at jeg klarede mig fornuftigt. Jeg fik ham i hvert fald puttet ham her ind i et stort krat, og siden den dag var der ikke noget problem med at bo i Aarhus. Jeg blev inviteret ind i håndboldklubben og var pludselig en del af fællesskabet, fordi nu var man accepteret i Aarhus – også selvom man havde Københavnsk accent!

SÅ DET VAR BARE EN TEST DU SKULLE IGENNEM?

Ja, det var bare drengekulturen dengang.

HVAD VAR ANLEDNINGEN TIL AT I FLYTTEDE TIL AARHUS?

Det var fordi, at min far blev lektor på journalisthøjskolen her i Aarhus. Det var det eneste sted i Danmark, hvor journalistuddannelsen var. Det var min far selvfølgelig interesseret i, da han havde været journalist før. Så det var et must, at vi skulle rykke teltpælene op. Som sagt var der lidt modstand, og jeg havde jo nogle lidt mærkelige billeder inde i hovedet af, hvad Aarhus var. Det kan godt

være, at man også føler, at Københavnerne stadigvæk har det. Jeg tror dog ikke, at der er ret mange der forestiller sig, at der går køer rundt inde midt i centrum!

Men der er nogle skel selv i vores lille land. Det er det, min historie handler lidt om.

HAR DU NOGLE SØSKENDE?

Ja vi var tre brødre, og jeg hedder som sagt Steen. Der går jo ikke lang tid, før man får øgenavne, så vi kom til at hedde Steen, Rald og Grus, for de var mine to yngre brødre. Men vi fik anerkendelse, fordi vi alle sammen var sportsivrige, og det er egentligt også en meget god historie om forstæderne i Aarhus. Der var omdrejningspunktet i Aarhus rigtig meget idrætsforeningerne. Det er det selvfølgelig også i dag, men det var meget tydeligt dengang. Nogle gange snakker jeg om, at jeg voksede op i en hal, fordi man simpelthen tilbragte så meget tid derhenne. Efter et par år så bliver jeg også foreningsaktiv, og ville være træner.

SÅ DU TRÆNEDE FODBOLD?

Nej jeg startede både til håndbold og fodbold, og den store passion viste sig i virkeligheden at være håndbold. Det spillede man ikke i Brøndby, for der spillede man fodbold. Men i Lystrup spillede man håndbold.

HAVDE DU NOGLE PLIGTER DERHJEMME ELLER VAR DER SÅ AT SIGE FRIT SPIL?

Det var jo i kanten af kvindeoprøret, i hvert fald da jeg var helt ung. Min far han var en rigtig god mand på mange måder, men lige præcis kvindeoprøret tog lidt tid for ham. Vi var jo tre drenge, og nogle gange har jeg altså også haft lidt ondt af min mor, fordi vi fik nogle pligter, men vi blev ikke holdt voldsomt meget op på dem. Der var altid noget med: *"Jeg bliver nødt til at gå nu, jeg skal til håndbold"*. Så rigtig meget af det huslige arbejde der i start 1970'erne, det lå altså stadigvæk på kvinden. Men jeg lærte at have en vis respekt for det, men vi var altså også gode til at smutte fra det.

HVAD LAVEDE DIN MOR?

Min mor var sekretær, bl.a. for G.L. Thorsen, som var en meget speciel og stor udvikler. Han startede i stålbranchen og havde en fabrik, hvor han lavede

rustfrit stål. Det var han en af de første der gjorde, og det tjente han mange penge på. Men der var nogen der gjorde ham kunsten efter, og der begynder man at gå fra det håndværksmæssige til industriproduktion for alvor, og også mere international handel. Så stille og roligt droslede han det ned, så min mors opgave lå meget i at administrere hans ejendomme, for det investerede han rigtig meget af sin kapital i. Så der arbejdede hun en hel del år. Ved siden af arbejdede hun for familien. Så var hun blev hun faktisk senere rådmandssekretær for Jens Arbjerg i socialforvaltningen.

HVORDAN TROR DU, AT DIN OPVÆKST HAR VÆRET I FORHOLD TIL BØRN DER VOKSER OP I DAG? VAR DER MERE DISCIPLIN?

Jeg vil ikke sige, at jeg synes, vi havde en fri opdragelse. Der var nogle grænser og nogle regler som var relativt tydelige, og som vi havde respekt for. Men der var også en opmærksomhed. Der må jeg jo sige, at jeg ser rigtig meget op til min far, og fulgte på nogle måder i hans fodspor. Han var jo politisk engageret, og det er jeg jo også. Han var til stede, når der var de store begivenheder, men i dagligdagen var det vores mor der var der.

Hun var enormt god til at skabe et meget trygt hjem. Man kan også sige, at hun ofrede sin karriere lidt, for hun var faktisk rigtig dygtig til mange ting, og det kan man jo også regne ud, når hun blev rådmandssekretær. Så hendes rolle var en rigtig typisk kvinderolle, kan man sige, lige før kvindeoprøret virkelig slog igennem. Men de skabte et hjem med meget kærlighed og opmærksomhed, og mere tid end man måske har i dag.

HVOR VAR DET DU GIK I SKOLE HENNE?

Jeg gik på Elsted Skole, og på det tidspunkt var den en af Aarhus Kommunes allerstørste. Vi snakker i dag om skoler med 12-1300 elever, men jeg tror faktisk, vi var oppe på 1400. Der kom flere og flere elever til, fordi der voksede Aarhus' forstæder i den grad. Der gik også et par år efter jeg gik ud af Elsted Skole, før de simpelthen blev nødt til at bygge en ny, fordi den gamle ikke kunne rumme det.

Der var vildt gang i Aarhus. Vi snakker meget om væksten i dag, men der var faktisk også meget gang i væksten der først i 1970'erne.

HVORDAN FORLØB EN TYPISK SKOLEDAG?

Jamen det var jo også i en opbrudstid. Jeg vil ikke sige, at vi sad i rundkreds, men lærerne begyndte at være opmærksomme på, at eleverne skulle inddrages. Jeg synes egentlig, at vi havde en rigtig god dialog med lærerne, i forhold til hvad det var vi skulle. Nogle gange blev vi også lidt utålmodige; "*Så fortæl os dog, hvad det er vi skal!*". Sådan var alle lærere ikke, men de fleste af mine lærere var prægede af den inddragende 70'er-pædagogik, som på mange måder var rigtig god, og som også har præget mig. Jeg er faktisk lærer i dag og synes, at nogle af de værdier er rigtig gode. Så kan jeg give mig selv lidt mere ret i, at der selvfølgelig også skal være lidt mere retning. Det var der jo ikke altid, fordi man jo var ny i det her. Måske lagde man lidt for meget ud til eleverne, og spurgte hvad de syntes, og hvad deres holdninger var. Det var ikke vildt udpræget blandt dem, men der var måske en lille smule for meget af det. Der er pendulet jo svinget lidt den anden vej igen.

HVAD VAR DIT YNDLINGSFAG?

Det var nok orienteringsfag, som det hed dengang. Det var biologi, geografi og samfundsfag, og der havde vi en rigtig god lærer. Naboklassen havde også en rigtig spændende lærer. Han hed Martin Rømer som senere blev formand for Danmarks Lærerforening. Men på det tidspunkt var han maoist. Det var han meget optaget af, og i parallelklasserne fortalte han også noget om maoisme. Jeg kan huske, at jeg faktisk har Nordkoreas forfatning derhjemme. Den er jo meget demokratisk, syntes Martin Rømer på det tidspunkt, og det var jo også den tid, hvor de nye ideologier kom til, og hvor venstresocialisterne og kommunisterne voksede frem.

Men der var jeg sådan set godt skolet hjemmefra, for min far var jo vokset op på Nørrebro og havde faktisk haft nogle kampe, kunne man sige. Faktisk havde han også fysiske kampe med kommunisterne der i 30'erne og 40'erne. Så den skelnen mellem at være demokratisk og ikke-demokratisk, den var meget tydelig i min bevidsthed. Så jeg gav den gode Martin Rømer noget god modstand.

Men det var ikke usædvanligt, at man lærte sådan nogle ting. Vi beundrede hvordan maoisterne i Kina byggede dæmninger ved hjælp af skovle, og at en

hel landsby kunne flytte en bjergtop. Vi så faktisk også nogle kommunistiske propagandafilme.

FOLKESKOLEN FØR OG NU

JAJA, DER ER GODT NOK NOGLE FORSKELLE PÅ DENGANG OG NU. HVAD TROR DU DEN VÆSENTLIGSTE FORSKEL ER?

Jeg synes, vi har fundet en rigtig god form i folkeskolen i dag, hvor lærerne er ret tydelige med, hvor eleverne skal hen. Omvendt er der også en ramme, hvor eleverne også har noget selvbestemmelse. Man lærte enormt meget omkring projektarbejde, og det var nyt, at man ikke bare arbejdede slavisk efter et pensum. Det er blevet meget forfinet i dag og meget bedre. Så man lærte faktisk meget i den periode. Der gjorde man også nogle fejltagelser, men det var helt vildt godt, at man kom væk fra den skole, der var præget meget af færdigheder og som var meget lærerstyret.

Så det var en meget spændende periode at gå skole i. Vores forældre var også en smule forvirrede over, hvad det var for noget, selvom de begge to var højtuddannede, så var det ikke altid, de var begejstrede for det, og det var vi heller ikke. Men jeg synes, det lagde nogle rigtig vigtige spor for den skole vi har i dag.

Hele det her begreb der hedder den åbne skole springer jo ud af et ønske om, at læring også skal have en relation til virkeligheden. Det bliver vi bedre og bedre til, men åbenbart ikke gode nok, for nu vil man til at lave om på skolereformen igen. Men i virkeligheden synes jeg, at den tanke er meget, meget vigtig. Det er det, der er motivationen for at lære noget.

Der er én ting til. Lige da jeg startede i skole i København, der gik man i skole om lørdagen. Det kan jeg stadigvæk huske, at det var noget helt særligt at komme hjem lørdag middag, for der gik man trods alt ikke længere end til middag. Så ventede hele familien på en, og så havde man en hyggestund, for der startede weekenden først for os.

Så var der revselsesretten, altså retten til at slå fra lærerside. Den var lige afskaffet, da jeg begyndte, men det var der nogle enkelte lærere, der havde lidt svært ved at finde ud af. Jeg glemmer aldrig en, der i en gymnastiktime simpelthen blev taget i ørerne og hevet op! Hvis det var sket i dag, så var der ingen tvivl om, at det var blevet anmeldt. Men da slog man det hen og sagde, jamen han var også en rod, og at han selv var ude om det.

BLEV DU SELV STRAFFET PÅ DEN MÅDE PÅ ET TIDSPUNKT?

Nej, det gjorde jeg ikke. Jeg var relativt velopdragen og en god skoleelev. Jeg var egentlig meget motiveret og glad for at gå i skole. Bortset fra sang!

DET KUNNE DU IKKE LIDE? HVORDAN KAN DET VÆRE?

Nej, men det var også fordi, at vi havde de her to lærertyper. Der havde vi en lærer som vidste lige præcis, hvad pensum skulle være, og hun var slet ikke inddragende. Og det var "sang" – det var ikke "musik". Det var sang, hvor vi sang klassiske sange fra slut 1800-tallet. Det var ikke nødvendigvis salmer, men ældre sange der sagde os ufatteligt lidt. Så er man ovenikøbet genert for at synge i den alder. Så det endte faktisk ikke særligt godt for nogle af parterne og heller ikke for læreren, for vi begyndte simpelthen at mobbe hende. Vi var stride ved hende, og det kan jeg godt være lidt ked af, fru Tværmose. Hun er sandsynligvis død i dag, men det var lidt en konsekvens af, at du godt kunne se, at tingene bevægede sig, og det var der så nogle lærere, der ikke rigtigt kunne. Men selvfølgelig skulle vi ikke opføre os på den måde.

SYNES DU, AT DE FLESTE LÆRERE DER VAR MED?

På Elsted Skole, synes jeg faktisk de var ret gode, især i den der overbygning. Jeg havde også en fantastisk god dansklærer.

HVAD LAVEDE DU EFTER SKOLE, UDOVER SPORT?

Jeg havde et slæng på en fem-seks stykker, og vi hang meget ud. Men vi var meget heldige, for en af os havde en kælder, som han simpelthen havde helt for sig selv. Der hørte vi rigtig meget musik, og inspirerede lidt hinanden til at lytte til noget forskelligt. Jeg var måske til noget lidt mere vildt, og min ven var mere til Toto og noget lidt mere *soft*. Men der blev også snakket om alt muligt; om

kærlighed, livet og hvad vi skulle blive til. Det var en rigtig god ungdomshybel, og den var også til stede i form af nogle rigtig gode fritidsklubber.

Man var også til fester, og der begyndte ungdommen også at drikke lidt. Jeg tror, at den periode hvor jeg måske har drukket allermest alkohol, det var da jeg gik i 9. klasse. Der begyndte man faktisk tidligere, end man gør i dag.

DET TÆNKER MAN JO ER OMVENDT?

Ja, men faktisk er ungdommen i dag lidt mere sober og det starter faktisk senere ved mange i dag. Dengang fortsatte det så ikke helt så længe, men det var helt almindeligt. Men jeg vil sige, at Lystrup måske var lidt mere med. Vi mødte nogen fra Risskov Gymnasium, og de drak ikke alkohol. De syntes os fra Lystrup var spændende og eksotiske, også fordi vi drak noget mere end de gjorde.

VAR DET NOGLE BESTEMTE STEDER ELLER KLUBBER I AARHUS I HANG UD I?

Fritidsklubben var også på Elsted Skole, så rigtig meget foregik i Lystrup. Det var ikke meget jeg var inde i Aarhus. Det kom så, da jeg startede i gymnasiet på Risskov Amtsgymnasium.

FRA HANDELSHØJSKOLE TIL LÆRERSEMINARIET

HAR SÅ OGSÅ STUDERET HER I AARHUS?

Jeg startede jo på handelshøjskolen, som den hed dengang. Aarhus Business School hedder den vel i dag. Jeg ville gerne være revisor, for jeg var ret god til matematik, og var ret optaget af det, og i virkeligheden måske også fordi, jeg var optaget af at tjene nogle penge. Men der må jeg sige, at nogle af de værdier, som jeg blandt andet har fået i min opvækst, de stred mod det. For noget af det gik jo på, hvordan man kunne undgå at betale skat, og man havde også nogle miljøer, hvor folk var meget optaget af penge. Det var et antimaterielt hjem jeg kom fra, så det kunne jeg slet ikke forene mig med. Så var der også noget statistik, der var hundesvært! Så det droppede jeg ud af efter halvandet år.

Så havde jeg et halvt år, hvor jeg gik på højskole og skulle finde ud af, hvad jeg ville. Jeg havde jo været leder, dommer og især træner i den lokale

idrætsforening, så jeg fandt ud af, at jeg jo egentlig var meget god til at formidle og god til at få folk til at gøre nogle ting. Så lærergerningen var helt oplagt.

Så kommer jeg i 1981 på Marselisborg Seminarium, som jo er nedlagt i dag. Det var et meget rødt seminarium, og der var jeg jo nok den mest højreorienterede overhovedet. Nu er jeg jo socialdemokrat i dag, men derude mødte jeg rigtigt den røde ungdom. Det var også i tiden med anti-atomvåben og alt det der. Jeg havde et rimeligt godt politisk kompas i forvejen, men det blev hele tiden udfordret, og det var egentlig meget sundt.

Men det var også en tid med kampe mod den siddende borgerlige regering med Schlüter i spidsen, og med Bertel Haarder ikke at forglemme. Han var undervisningsminister, og han prøvede jo også at trække skolen i en retning der pegede lidt tilbage; tilbage til færdighederne og til autoriteten til lærerne. Lidt af det har han jo lidt ret i, for der er jo en korrektion i forhold til 70'erne, men det var for voldsomt, og det var for konservativt. Så det var en del politisk snak. Det var et meget rødt seminarium, og det fik han så også lukket, og lagt ind under Aarhus Seminarium. Men det var fire fantastiske år på Marselisborg Seminarium.

HVOR FIK DU SÅ JOB HENNE EFTERFØLGENDE?

Der kommer jeg faktisk ud i en tid, hvor der er alt for mange lærere, så den eneste periode i mit liv, hvor jeg har gået arbejdsløs, det var de tre måneder. Jeg fik så job nord for Randers, og jeg havde ingen bil og jeg havde ikke noget kørekort. Så jeg tog en bus fra Viby op til en by, der hedder Harridslev. Det var fire busstop og det tog mig næsten to timer at komme derop. Men der lærte jeg så fysik at kende, og det havde jeg faktisk slet ikke som linjefag, så det blev jeg rigtig glad for senere.

HVAD HAVDE DU SOM LINJEFAG?

Jeg havde samfundsfag og idræt, og så fik jeg matematik senere og så fysisk. Så blev jeg senere lærer i Odder, for det her var lige langt nok.

HVORNÅR KOM DU TIL ODDER?

Det kom jeg ret hurtigt. I november 1985 bliver jeg ansat i Randers, og vikariatet slutter i maj eller juni 1986, og i august 1986 startede jeg i Odder, og der har jeg været siden. Så jeg har været på den samme skole i snart 31 år. Men jeg har også været mellemlider og har prøvet rigtig meget, og jeg har også prøvet at starte op med 10. klasse. Men jeg har aldrig undervist i en Aarhus-skole. Jo i praktik, men ikke som færdiguddannet lærer.

HVILKE KLASSETRIN HAR DU HAFT?

Jeg har undervist i 1. og så op til 10. klasse. Men for nogle år siden lavede man det om, så lige nu underviser jeg kun i 7.-9. klasse.

Men en sjov lille Aarhus-historie er, at min jeg fik min første praktikperiode allerede efter tre uger på lærerseminariet. Der skulle jeg ud at undervise en 7. klasse på Søndervangskolen, og det var også udfordrende. Jeg kan huske, at en ting der virkelig stred mod min opfattelse var, at man gik og låste alle døre på gangen. De havde en meget lang gang, og så låste man simpelthen dør efter dør, for at holde styr på eleverne.

Jeg kommer så ind og skal undervise i den første lektion, og så sidder der to piger i meget korte nederdele, som smækker de benene op og siger, "Nå, hvad vil du?". Så tænkte jeg, "Velkommen til virkeligheden!". Men jeg var jo lidt vant til at stå i de der situationer, i og med at jeg havde været træner inden da. Der kunne jeg godt mærke, at nogle af mine medstuderende blev lidt mere *shakede* end jeg gjorde.

MEN DET MÅTTE STADIG HAVE VÆRET LIDT INTIMIDERENDE AT KOMME UD EFTER KUN TRE UGER?

Ja, men det var egentlig meget godt i forhold til lærergerningen, for du skal være i stand til at være i sådan et rum og kunne agere. Så på en måde var det faktisk en meget klog beslutning. Det kan godt være, at der er nogen der har de faglige kvalifikationer, men hvis du ikke har de menneskelige, så kan du simpelthen ikke komme igennem som lærer.

VAR DER MANGE DER DROPPEDER UD?

Der var et par stykker. De fandt ud af, at det nok ikke lige var dem at stå i sådan en presset situation. Selvfølgelig var der også en lærer til stede i lokalet, men de her unger var i stand til at provokere alligevel.

Man snakker meget om, at der er nogle integrationsproblemer omkring Søndervangskolen. Men de her elever var jo etnisk danske, så udfordringerne er meget sociale i virkeligheden. Det er det sociale, og måske manglen på rammer i forhold til deres liv, og dér er der altså ikke forskel på, om man er lys eller mørk, eller hvilken kulturel baggrund man kommer fra.

KULTUR OG FÆLLESSKABER

HAR DU VÆRE MEGET INDE TIL KULTURHOVEDSTADEN? HVAD HAR DU PERSONLIGT VÆRET MEST GLAD FOR?

Ja, rigtig meget, nu er jeg jo kulturudvalgsformand. Det er svært at sige, hvad jeg har været mest glad for, for der har været rigtig mange fede ting! En af de ting jeg synes er helt fantastisk, det er [O-Space](#), som jeg håber, at vi får lov til at blive ved med at have. Det er et fantastisk rum, hvor der sker nogle rigtig spændende ting. Selve åbningen var også helt fantastisk; at det var byen der virkelig omfavnede det, og folk var stolte og glade for det. Jeg synes også, at selvom det har fået noget dårlig kritik, så har der været Røde Orm, som jo var fantastisk sat op. Men der er så mange ting, og lige på stående fod kan jeg ikke huske dem alle sammen. Men jeg har været til rigtig meget, og jeg synes, at det har været et helt fantastisk år! Det er også fedt at opleve, at vi som aarhusianere bliver mere stolte af og opmærksomme på vores by, og hvad vi kan i fællesskab og sammen med andre.

SÅ DU TROR AT DET OGSÅ ER NOGET DER VIL GIVE AARHUS NOGET I FREMTIDEN?

Ja, jeg synes, vi ligesom er blevet løftet et level eller to. Der er også kommet en bevidsthed, hvor man f.eks. på ældreområdet også snakker om kultur og hvor vigtigt det er for dem, især lige nu hvor det jo også midt i en valgkamp. Det handler ikke kun om, hvor mange bade de får, og hvor tit der bliver gjort rent,

men nu snakker man rent faktisk også om, at det er fedt at man møder kultur og kulturelle oplevelser. Det handler om livskvalitet.

NU ER VI JO OGSÅ FRIVILLIGHEDSTAD I 2018. HVORDAN TROR DU DET KOMMER TIL AT PÅVIRKE BYEN?

Ikke så meget som Kulturhovedstaden vil, trods alt. Men der er nogle spændende diskussioner der venter os, om hvor grænsen for frivillighed går. Hvornår er det i virkeligheden tvang eller et kæmpe forventningspres, kan man sige. Jeg tror også, at vi vil se nogle nye, spændende måder at være frivillige på som ikke kun er den traditionelle, hvor vi nærmest går ind og tager lidt af arbejdsopgaverne væk, men at man finder helt nye måder at gøre det på.

Et andet valgkseksempel er, at der var en masse 60+ der skulle fortælle, hvad de opfattede som et godt ældreliv. Der var rigtig mange af dem, der faktisk pegede på, at de gerne vil være med i nogle fællesskaber og være sammen med andre borgere og gøre en forskel for andre, og det er en ressource som er enormt vigtig, at vi tager ind og bruger på en god måde.